

de Naaldekoker

Driemaandelijks tijdschrift

Natuurpunt Lievegem

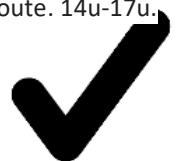
Kern Lovendegem - Waarschoot - Zomergem

Lente 2025

Maart-april-mei

Zondag 16 maart: Braakballen pluizen. Trefpunt: Polyvalente zaal Vinderhoute, Neerstraat 43, Vinderhoute. 14u-17u.
Zaterdag 29 maart: Dropping/nachttocht. Trefpunt: Krakeelparking, Drongengoedweg 11, Ursel. 20u-24u.
Zaterdag 12 april 2025: Amfibieënexcursie. Trefpunt: Molenslag Parking Begraafplaats Vinderhoute, Vinderhoute. 14u-17u.
Zondag 27 april: Op zoek naar korstmossen in het dorp. Trefpunt: Markt, Zomergem. 14u-17u.
Zondag 4 mei: Vroegochtendtocht in het Keigatbos. Trefpunt: Veldkruis Veldkruisstraat Ursel. 05u30-08u00.
Zondag 25 mei: Kruidentocht met proevertjes. Trefpunt: Kerhoek 24, Lievegem. 14u-17u.
Zondag 1 juni: excursie het Verdrongen Land van Saeftinghe. Trefpunt: carpool kerk Zomergem. 10u30

www.natuurpuntlievegem.be

verantwoordelijke uitgever: Michael Borremans, Lievegem

Coverfoto: Peter De Craene, ekster, *Pica pica*.

Durf jij een Straffe Stoot uit te halen voor de natuur?

Wij dagen jou uit!
Organiseer een sportieve actie en laat je sponsoren voor .

Wat dacht je van:

- Een 12-uur durende wandeltocht?
- Een tweedaagse met de tent?
- Een fietstocht waar je billen van gaan branden?

Tag een vriend die samen met jou de uitdaging aangaat!

Dankzij jouw financiële steun kan Natuurpunt bestaande natuurgebieden

uitbreiden en nieuwe natuurgebieden veilig stellen.

De natuur is je dankbaar.

'projectnr. 6684 Keigatbos'

'projectnr. 6683 Moerkes'

'projectnr. 6617 Oude Kale'

Rekeningnummer: BE56 2930 2120 7588 met vermelding projectnr

Giften vanaf 40 euro zijn fiscaal aftrekbaar, waardoor je 45% van het bedrag recupereert!

Samenstelling bestuur:

Contact kern Lovendegem:	Eric De Clerck	natuurpunt.lovendegem@proximus.be	0472/77 81 44
Contact kern Waarschoot:	Paul Vandenbossche	vandenbosschepaul@hotmail.com	
Contact kern Zomergem:	Sam De Decker	samdedecker1@gmail.com	0473/94 39 37
Voorzitter Lievegem:	Michael Borremans		
Secretaris Lievegem:	Hannelore Scheir	hannescheir@hotmail.com	
Penningmeester:	Paul Van Den Bossche	vandenbosschepaul@hotmail.com	
Redactie Naaldekoker:	Nikolaj Vanvyve	nikolaj.vanvyve@skynet.be	0495/59 35 48

PFAS: Een Lichtpunt

De afgelopen maanden was er zowel zorgwekkend als hoopvol nieuws over PFAS en natuurgebieden. Uit recent onderzoek bleek dat buffels, koeien en schapen in het Verdrongen Land van Saeftinghe hoge concentraties PFAS in hun lichaam hebben, met name PFOS (Polyfluorooctaansulfonzuur). Via het water van de Westerschelde kwamen die PFAS in de planten van het Verdrongen Land terecht en vervolgens ook in de buffels. Een aantal buffels werd afgemaakt.

PFAS is een verzamelnaam voor meer dan 6000 chemische stoffen die niet van nature voorkomen. Deze stoffen worden veel gebruikt vanwege hun hittebestendigheid en water-, vuil- en vetafstotende eigenschappen. Voorbeelden zijn anti-aanbaklagen in pannen, waterafstotende kleding, pizzadozen, cosmetica, post-its en brandblusschuim.

PFAS worden ook wel 'eeuwige chemicaliën' genoemd omdat ze bijna niet afbreekbaar zijn in de natuur. Sinds 2006 verplicht de EU de afbouw van het gebruik van deze stoffen, tenzij er geen alternatief beschikbaar is. PFOS is bijzonder stabiel en moeilijk afbreekbaar, wat een hoog milieurisico voor mens en natuur betekent. Het hoopt zich op in spierweefsel en minder in vetweefsel, en wordt wereldwijd teruggevonden, zelfs bij ijsberen op de Noordpool en in de gletsjers van de Himalaya.

De PFAS-problematiek beperkt zich niet tot het Verdrongen Land van Saeftinghe, maar strekt zich uit tot de Westerschelde, waar niet langer gevist mag worden, en de nabijgelegen polders, waar verschillende veebedrijven zijn gesloten. De verspreiding van PFAS en PFOS wordt onder meer in verband gebracht met de getijdenwerking van de Schelde en de sedimentafzetting die daarmee gepaard gaat. Het slib dat wordt afgezet, bevat PFAS.

De verspreiding van PFAS is zo wijdverbreid in Vlaanderen dat het begrip 'antropogeen gecreëerde achtergrondwaarde' werd ingevoerd. De Vlaamse regering heeft een normenkader ontwikkeld voor het beoordelen van bodem- en grondwaterverontreiniging, gebaseerd op deze achtergrondwaarde. Dit betekent dat we als maatschappij een zekere mate van verontreiniging accepteren. Het Auditoraat van de Raad van State heeft deze benadering begin februari als onwettelijk verworpen.

PFAS zijn duizenden chemische verbindingen met uiteenlopende eigenschappen, maar ze hebben één gemeenschappelijk kenmerk: ze zijn persistent en zeer stabiel. Dit betekent dat ze in bodem en grondwater nauwelijks van nature afbreken. Saneren van grondwater en bodem met traditionele technieken is momenteel zeer duur. Gezien de wijde verspreiding en het strenge normenkader, leidt dit tot onbetaalbare maatschappelijke en economische kosten.

Maar... Er is hoop. Vlaamse onderzoekers zijn erin geslaagd om de natuurlijke sanering van met PFAS verontreinigde bodems door het inzaaien en kweken van hennep aanzienlijk te verbeteren. Het verwijderen van PFAS uit bodems met hennepplanten is niet nieuw; hiermee wordt al enkele jaren geëxperimenteerd. Op een verontreinigde site in Ranst is men erin geslaagd om tweederde van de aanwezige PFAS, waaronder PFOS, binnen enkele maanden uit de bodem te verwijderen door hennep te zaaien en specifieke bodemadditieven toe te voegen. De PFAS accumuleert in de bladeren, die dan selectief verwijderd worden. De stengels van de plant hebben diverse toepassingen. Verder onderzoek zal deze techniek nog verder optimaliseren.

Hierdoor wordt het reinigen van zeer grootschalige PFAS-verontreinigingen, zoals in natuurgebieden, financieel en technisch haalbaar. Is het niet ironisch dat de natuur, die door de mens is vervuild, een oplossing biedt aan de vervuiler om zichzelf te reinigen? Dit toont aan hoe de natuur, ondanks alles, een betrouwbare partner is en blijft.

Michael Borremans

Voorzitter Natuurpunt Lievegem

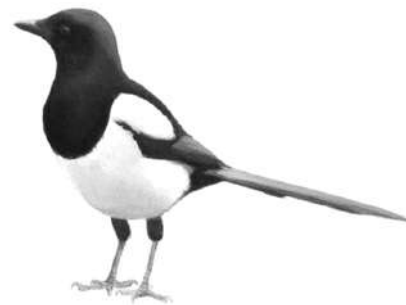
Werkten mee aan deze Naaldekker: Michael Borremans, Marc Geens, Sam De Decker, Paul Van Den Bossche, Peter De Craene, Nikolaj Vanvyve, amfibieën werkgroep, beheerteam kern Zomergem.

Ekster 'de vogel van het jaar 2025'

Je kon het niet niet geweten hebben, de vogel van het jaar 2025, is de Ekster. Zelden of eigenlijk nog nooit meegemaakt dat een vogel zo door het slijk werd gehaald. Slechte reputatie, schadelijk voor de landbouw, oorzaak van de terugval van kleine vogelsoorten en doe zo maar verder. Hopelijk brengt onderstaand verslag soelaas.

Vogelbescherming Vlaanderen heeft de ekster uitgeroepen tot de vogel van het jaar 2025. Het wil zo de aandacht vestigen op het feit dat de ekster en andere kraaiachtigen massaal bestreden worden in Vlaanderen. Volgens Vogelbescherming Vlaanderen is die jacht niet meer van deze tijd, en ook wetenschappers stellen het nut in vraag. De Hubertusvereniging wil net nog meer jagen op de ekster.

Met 31,7 procent van de stemmen is de ekster verkozen tot vogel van het jaar 2025. Die verkiezing wordt elk jaar georganiseerd door Vogelbescherming Vlaanderen. Dit jaar had de organisatie enkel kraaiachtigen geselecteerd voor de shortlist. De "zebra onder de kraaiachtigen" liet de kauw, de kraai en de roek ver achter zich. De ekster is dus een populair beestje. Niet verwonderlijk: het zijn schrandere dieren met soms ietwat menselijke trekjes. Zo blijven paartjes hun hele leven bij elkaar en trekken jonge eksters in groep de wereld in.

Niemand weet hoeveel eksters er in Vlaanderen zijn.

Maar populair of niet: de ekster wordt stevig bejaagd in Vlaanderen. Volgens officiële cijfers werden er in 2023 42.459 gedood. Vogelbescherming Vlaanderen besluit daaruit dat 44 procent van alle Vlaamse eksters gedood wordt. De organisatie verwijst daarvoor naar studiewerk van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO). Maar "hoe groot het aandeel van de populatie is dat afgeschoten wordt, is moeilijk te zeggen", nuanceert onderzoeker Michiel Lathouwers daar.

Dat komt doordat er onvoldoende informatie is over het aantal eksters in Vlaanderen. "Een broedpaar kan 5 tot 6 jongen voortbrengen. Daardoor stijgt de populatie na het broedseizoen. Bovendien zijn het mobiele dieren: sommige verlaten Vlaanderen, maar er komen er ook bij vanuit Frankrijk en Nederland op zoek naar een territorium." Toch noemt het INBO de populatie momenteel stabiel. Ondanks de jacht lijkt het aantal eksters niet af te nemen.

Toppredatoren.

Eksters, en bij uitbreiding kraaiachtigen, zijn landbouwers een doorn in het oog. Ze pikken zaden op, vreten fruit en groenten aan en beschadigen geteelde bomen. Als geen enkele andere afschrikkingsmethode werkt, zoals vogelverschrikkers, ballonnen of geluidskanonnen, mogen boeren kraaiachtigen daarom bejagen. Die worden beschermd onder de Europese Vogelrichtlijn en het Vlaams Soortenbesluit. Maar landbouwers kunnen daarop een uitzondering verkrijgen van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB).

"Het is een absolute noodzaak om kraaiachtigen te bestrijden om andere diersoorten meer kansen te geven, en als we minder schade aan landbouwgewassen willen", zegt Christophe Rutsaert, woordvoerder van Hubertusvereniging Vlaanderen. "Want laat ons een kat een kat noemen: er zijn te veel kraaiachtigen. Ze worden bij vrij hoge aantallen bestreden, maar eigenlijk doen ze het goed. Het zijn predatoren die eieren roven uit andere nesten, en ze hebben ook geen natuurlijke vijanden. Ondertussen hebben andere vogelsoorten het wel moeilijk."

Nut van eksterjacht is onduidelijke.

Vogelbescherming Vlaanderen wil dit jaar de aandacht vestigen op de jacht op kraaiachtigen. Ze vindt dat "de manier waarop eksters en andere kraaiachtigen worden gevangen en gedood, al lang niet meer strookt met onze hedendaagse normen." Eksters worden afgeschoten of gevangen met kooien. Dat kan gaan om een trechterval of, in de meeste gevallen, een larsenkooi. Daar wordt een levende ekster in geplaatst die dient als lokvogel. Andere eksters die een kijkje komen nemen, worden er dan in gevangen. Die worden vervolgens afgemaakt met een tangetje dat de nekwervel breekt, of met een pin in de hersenpan.

Vogelbescherming Vlaanderen vraagt zich ook af of de jacht wel zin heeft: "Ervan uitgaan dat dieren doden de populatie verkleint, is een vereenvoudiging van de werkelijkheid." Eksters passen zich zeer gemakkelijk aan. Bijgevolg komt er voor elke dode ekster een nieuwe, klinkt het.

"Je kan je zeker de vraag stellen of het zin heeft om zo veel eksters te doden", beaamt onderzoeker Michiel Lathouwers. "Op grote schaal alle eksters en kraaien afschieten voor natuurbeheer, heeft weinig nut." "En ik zal zeker niet tegenspreken dat landbouwers schade ondervinden. Maar er ontbreken momenteel evaluaties die aantonen dat de huidige maatregelen echt helpen om schade op een duurzame manier te verminderen."

Voorlopig geen versoepeling van jachtvoorwaarden.

Hubertusvereniging Vlaanderen erkent dat de populatie stabiel blijft, ondanks alle bejaging. "Het is daarom misschien zelfs aan de orde om de bestrijding nog een tandje bij te steken", zegt woordvoerder Christophe Rutsaert.

Volgens hem is Vogelbescherming Vlaanderen "tegen de jacht tout court" en "proberen ze op elke mogelijke manier de jacht in te perken of te verbieden." "Maar ze moeten eindelijk eens kiezen: willen ze dat andere vogels meer overlevingskansen krijgen, dan moet er ingegrepen worden."

Minister van Landbouw en Omgeving Jo Brouns (CD&V) is voorlopig niet van plan om de wetgeving te versoepelen en nog meer bejaging toe te laten. Dat zei hij begin deze maand in de commissie Leefmilieu. Maar hij denkt er op dit moment ook nog niet aan om de jacht op kraaiachtigen te verbieden, zoals Groen dan weer vraagt.

Eksters zijn intelligente vogels met een fascinerende leefwijze.

Tot hun derde levensjaar leven eksters in 'jeugdbendes'. Daarin doen ze de ervaring op die een ekster nodig heeft om jongen groot te kunnen brengen. Eksters eten wat ze kunnen vinden: het grootste deel van hun menu bestaat uit emelten, kevers, regenwormen en menselijk afval als patat en brood. Vooral in het broedseizoen, wanneer de eksters zelf jongen hebben, aangevuld met eitjes van andere vogels en soms ook jonge vogels.

De ogenschijnlijk zwart-wit gekleurde vogel blijkt bij beter kijken een bont palet aan metallic-kleuren te vertonen. Eksters staan er in de volksmond om bekend glimmende voorwerpen als sieraden en zilveren theelepeltjes te 'stelen' en naar het nest te brengen. Dit gedrag komt voort uit de onverzadigbare nieuwsgierigheid van eksters; alles dat er 'anders' uitziet, wordt onderzocht en eventueel begraven onder enkele bladeren voor later gebruik.

Leefgebied.

Eksters leven in een veelheid van open gebieden, liefst met verspreid staande bomen. Mijdt boomloos gebied en dichte bossen. Sinds enkele decennia houden eksters zich graag op in de nabijheid van mensen: tuinen, stadsparken en landbouwgebied zijn omgevingen waar eksters bijna altijd te vinden zijn. Ze profiteren in steden van het extra voedselaanbod dat mensen (afval) opleveren. Buiten de broedtijd leven eksters vaak in groepsverband.

Voedsel.

Eksters zijn jager-verzamelaars. Het menu bestaat (in meer natuurlijke leefgebieden) voor een groot deel uit kevers en andere insecten. Eet ook kleine zoogdieren (muizen), eieren van kleinere vogelsoorten en jonge vogels, hagedissen en alles wat ze verder te pakken krijgen. Paartjes zoeken in de vroege ochtend langs wegen naar nachtelijke verkeersslachtoffers. Eten ook bessen en zaden als die voorhanden zijn.

Eksters zoeken hun voedsel bijna altijd op de grond. Zit ook regelmatig op schapen en koeien om parasieten van deze dieren te pikken. Om prooi te vangen maken eksters sprongen opzij. In stedelijk gebied maken eksters gebruik van, bedoeld en onbedoeld, voedselaanbod door mensen. Vuilniszakken worden opengepikt en al het lekkers opgegeten.

Slaapboom.

Eksters kunnen ook, tot het voorjaar aanbreekt en de concurrentie losbarst, samen overnachten. Ze zoeken daarvoor een redelijk dichte groep struiken en boompjes tot zo'n vijf meter hoog, waar ze veilig zitten voor dieren die vanaf de grond naderen, maar ook voor luchtpredatoren. Bij Eksters is ook mooi het gebruik van een voorverzamelplaats te bekijken. Zo'n voorverzamelplaats bestaat meestal uit een groep hoge bomen, waar tegen de schemering dieren uit alle richtingen naartoe komen vliegen. Vaak vertrekken er weer om even later toch weer terug te komen. Als je als teller een goed overzicht hebt ben je voortdurend aan optellen en aftrekken om tot het uiteindelijk aantal aanwezige dieren te komen. Tegen het donker zie je dan de Eksters van hun hoge zitplaatsen naar de struiken zeilen om te slapen en keert de rust weer. Tot je de fout maakt in het donker te dicht bij te komen want dan wordt je uitgeschetterd omdat er blijkbaar toch iemand een oogje in het zeil houdt.

Architectonische vaardigheden van eksters.

Eksters zijn niet alleen intelligent en fraai, maar hebben ook een fascinerende leefwijze. Ze vertonen bijvoorbeeld hoogstaande architectonische vaardigheden als ze hun nest bouwen. Met wat geluk kun je deze kunstenaars vanuit je huiskamer volgen.

Het vroege voorjaar.

Maart is dé maand om de bouw van eksternesten te volgen. Hoewel ze er onder gunstige weersomstandigheden soms al in februari mee beginnen, bieden maart en begin april de beste kans om eksters aan de slag te zien. De bomen zijn nog kaal en de eksters hebben het voorjaar

in hun kop. De partners hebben een huwelijk voor het leven gesloten, dus ze kunnen meteen aan de slag. Heeft een paartje eenmaal een geschikte plek uitgekozen, dan kan de bouw beginnen. Meestal kiezen ze daarvoor een hogere boom of struik, maar af en toe zoeken ze het dichterbij de grond. En blijkt de plek toch niet zo geschikt, dan beginnen ze gewoon ergens anders opnieuw. Soms bouwen ze nog een tweede nest. De meningen over de functie daarvan lopen uiteen, maar het sterkt de vogels in ieder geval in hun vaardigheden en soms slapen ze erin. Vaak gebruiken ze de takken uit zo'n eerste nest om het definitieve bouwsel mee te vervaardigen.

Overkapping van het nest.

Eksters hebben wel een tijdje nodig om het nest te bouwen, soms enkele weken. Maar dan heb je ook wat. Ze beginnen met een vlonder van takken en twijgen die ze dan om de dikkere takken van de boom winden. Beide partners bouwen, maar vaak levert een van beide vogels materiaal aan dat de ander kunstig tot een kraamkamer vlecht. En dat gaat per toerbeurt.

Eksters gebruiken ook andere dingen die dienst kunnen doen, van plantenwortels tot soms zelfs snoeren en ijzerdraad als ze die vinden. Is het casco eenmaal gereed, dan kan de inrichting beginnen. Met klei en mest bekleden ze de nestkom, en die wordt daardoor zo stevig dat zelfs een behoorlijke storm hem nog niet uit de boom krijgt. Als bescherming tegen de zon en vijanden voorzien de eksters het nest vaak nog van een overkapping, die ze ingenieus over het nest heen weten te plaatsen. De ingang zit dan goed verstopt ergens aan de zijkant van het bouwsel.

Belangrijk voor andere soorten

Dat eksternesten stevig zijn, weten ook andere vogels. Kraaien vallen eksters vaak lastig tijdens de nestbouw en pikken een onaf nest soms in om er zelf in te broeden. Oude nesten vinden regelmatig gretig aftrek bij soorten die zelf moeite hebben een eigen nest te bouwen. Ransuilen en torenvalken bijvoorbeeld zijn liever lui dan moe op dat gebied. Zit er een ogenschijnlijk verlaten eksternest in een boom die het veld moet ruimen, let dan altijd goed op of er geen andere vogels in huizen.

Bron: Vincent Merckx ma 20 jan 07:13 en Vogelbescherming Nederland

Foto's Vogelbescherming Nederland

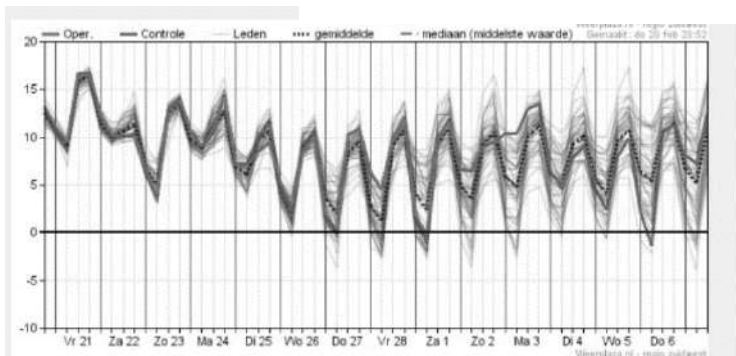
Amfibieënwerkgroep: het nieuwe trekseizoen is begonnen! En hoe!

Na enkele vriesdagen gingen de temperaturen en ook de vochtigheid gestaag de hoogte in. Dus 'paddentijd'! De mensen van de amfibieënwerkgroep stonden klaar. Afspreken via de Whatsapp was zo geflikt. Donderdag 20 februari was het D-day.

Direct werden al een groot aantal padden en salamanders overgezet. Ook vrijdag en zaterdag waren dagen met veel 'trek' met als tussenresultaat van zo'n 655 padden, 38 alpenwatersalamander en 50 kleine watersalamander.

Resultaten in volgende Naaldekker!

Foto's kern Zomergem

Vogeltelweekend 25 & 26 januari: de resultaten

Volgens de voorlopige cijfers, 53.539 enthousiaste deelnemers verspreid over Vlaanderen hun tuinvogels. Er werden 816.412 vogels geteld in 28.609 tuinen. De opvallendste bevinding is dat het aantal vogels per tuin met gemiddeld 21 vogels van 7 soorten lichtjes blijft dalen. De top 3 is: huismus, koolmees en vink. De Vogeltelweek voor Scholen was dit jaar een groot succes waaraan 227 scholen meededen, dat is een pak meer dan vorig jaar.

De vink hervond zijn plekje in de top 3 en stootte daarmee de kauw naar de vijfde plaats. "De vink is telkens de grote onvoorspelbare: in onze contreien overwinteren altijd redelijke aantallen vinken, maar het is telkens afwachten in welke mate ze naar onze voederplaatsen komen", zegt Gerald Driessens, vogelexpert van Natuurpunt.

De huismus staat opnieuw op de eerste plaats, al laten deze voorlopige cijfers wel een kleine terugval zien in het aantal tuinen waarin nog huismussen verschenen. Nu was dat in minder dan de helft van de getelde tuinen (46%). Rond de eeuwwisseling bedroeg dat nog meer dan 60%. De koolmees staat voor de zesde keer in de afgelopen tien jaar op de tweede plaats."

Grote, opvallende vogels temperen hun opmars

Soorten zoals de kauw en de houtduif zijn de afgelopen decennia sterk toegenomen, maar die groei lijkt nu te stoppen. De houtduif, aanwezig in 72% van de tuinen, heeft waarschijnlijk haar plafond bereikt. Bij de kauw zien we een stabilisatie door minder schoorstenen als nestplaats en doordat minder noordelijke kauwen in de winter hierheen komen. Ondertussen gaat de Turkse tortel al langer achteruit, waarschijnlijk door concurrentie met de grotere houtduif.

De ekster, door Vogelbescherming Vlaanderen uitgeroepen tot vogel van het jaar 2025, haalde net als vorig jaar een 8ste plaats. De acht jaren voordien was dat steevast een 9de of 10de plaats. Moeilijk te zeggen wat dat verschil maakte, maar het extreem vochtige 2024 en de vele slakken in de tuin, hebben zeker in hun voordeel gespeeld.

De merel staat dit jaar op de zevende plaats. Sinds het usutu virus in de zomer van 2017 opdook (en vorige zomer weer toesloeg), is hij niet hoger geëindigd. Voor die uitbraken stond de merel steevast op de 4e plaats, met in 2012 zelfs een 3e plek en in 2017 een 2e plek. Ondanks het bezoek van 'wintermerels' uit het noorden tijdens de tuinvogeltelling, is duidelijk dat onze eigen merelpopulatie zwaar getroffen is.

Aantal vogels in onze tuinen

Er werden in onze tuinen gemiddeld 21 vogels van 7 soorten gezien, in 2024 waren dat er 22 van evenveel soorten. Het worden er dus elk jaar minder. De koolmees is opnieuw de soort die in het grootste aandeel van tuinen werd opgemerkt (75%).

Laat je verrassen

...want dat doet de natuur duidelijk wel. En hoe meer je kijkt en telt, hoe groter de kans op die soort die je niet verwachtte. Op heel wat plaatsen werden grote zilverreigers gezien in of rond de tuin. Het kan nog spectaculairder: in 7 verschillende tuinen werden ransuilen opgemerkt en twee tuinen kregen zelfs bezoek van een oehoe (Europa's grootste uilensoort). Er waren 23 tuinen die een zwarte specht op visite kregen en in 135 tuinen dook een ijsvogeltje op.

Vogeltelweek voor Scholen

Tijdens de Vogeltelweek voor Scholen die plaatsvond van 20 tot en met 24 januari telden 5326 leerlingen uit 227 scholen samen meer dan 10.606 vogels. Dat is een sterke stijging ten opzichte van de cijfers van 2024. Toen telden er 'maar' 3940 leerlingen in 147 scholen mee.

Op de Vlaamse speelplaatsen was (1) zwarte kraai, (2) kauw en (3) houtduif weer de vaste bezetting. Het zijn drie soorten die vrij goed tegen de drukte op en rond een speelplaats kunnen.

De top 10 in Vlaanderen.

(tussen haakjes de ranking van 2024):

1. Huismus (1)
2. Koolmees (2)
3. Vink (6)
4. Houtduif (4)
5. Kauw (3)
6. Pimpelmees (5)
7. Merel (7)
8. Ekster (8)
9. Turkse tortel (9)
10. Spreeuw (-)

meest getelde vogels **TOP 3** in onze tuinen

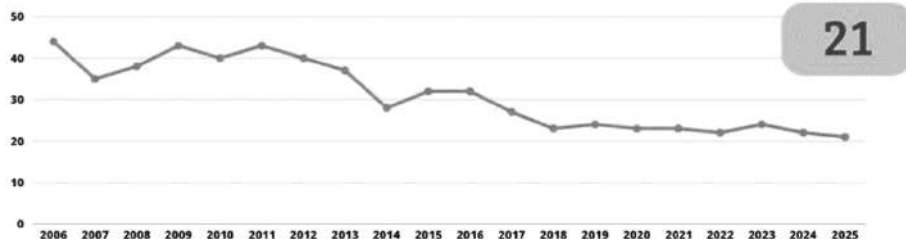

Provincie Antwerpen ziet minste aantal vogels met hoogste aantal tellers. In de provincie Antwerpen werden door 13.813 tellers in 7896 tuinen 214.197 vogels geteld. Antwerpen blijft daarmee ook dit jaar de meest actieve provincie tijdens de tuinvogeltelling. Net als vorig jaar zaten er per tuin gemiddeld 20 vogels van 7 verschillende soorten. Huismus, koolmees en houtduif bepalen de top 3 in de provincie Antwerpen. De top 10 bleef hetzelfde als vorig jaar, alleen werd roodborst nu uit de lijst gewipt door spreeuw, die vorig jaar op plaats 11 stond.

Top 10 provincie Antwerpen (tussen haakjes de ranking van 2024):

1. Huismus (1)
2. Koolmees (2)
3. Houtduif (3)
4. Kauw (4)
5. Pimpelmees (5)
6. Vink (6)
7. Merel (7)
8. Ekster (9)
9. Turkse tortel (8)
10. Spreeuw (-)

Gemiddeld #vogels per tuin

Limburg: tuinen de meest vogelrijke. In de provincie Limburg zien we de belangstelling lichtjes stijgen met 4823 tellers die in 3014 tuinen 96.418 vogels telden. Met per tuin gemiddeld 24 vogels van 8 verschillende soorten, blijven de Limburgse tuinen de meest vogelrijke. De huismus, de koolmees en de pimpelmees bepalen hier net als de vorige drie jaar de top 3. De merel tuimelde twee plaatsen terug en belandde op de 8ste plaats. De Turkse tortel klom weer naar de 7de plaats en de houtduif won zelfs twee plaatsen.

Top 10 provincie Limburg (tussen haakjes de ranking van 2024):

1. Huismus (1)
2. Koolmees (2)
3. Pimpelmees (3)
4. Vink (4)
5. Houtduif (7)
6. Kauw (5)
7. Turkse tortel (8)
8. Merel (6)
9. Ekster (9)
10. Spreeuw (10)

Oost-Vlaanderen: huismus van 1ste naar 5de plaats. In de provincie Oost-Vlaanderen werden door 12.273 tellers in 7331 tuinen 205.109 vogels geteld. Gemiddeld zaten er per tuin 22 vogels van 7 verschillende soorten, dat bleef hetzelfde als vorig jaar. Oost-Vlaanderen behoudt daarmee (samen met West-Vlaanderen) de tweede beste score wat het aantal vogels per tuin betreft. In Oost-Vlaanderen bepalen de vink, de koolmees en de houtduif nu de top 3. Opvallendst is de verschuiving van huismus van de 1ste naar de 5de plaats en daar het stoeltje wisselt met de vink.

Top 10 provincie Oost-Vlaanderen (tussen haakjes de ranking van 2024):

1. Vink (5)
2. Koolmees (2)
3. Houtduif (4)
4. Kauw (3)
5. Huismus (1)
6. Pimpelmees (6)
7. Merel (8)
8. Ekster (9)
9. Turkse tortel (7)
10. Spreeuw (-)

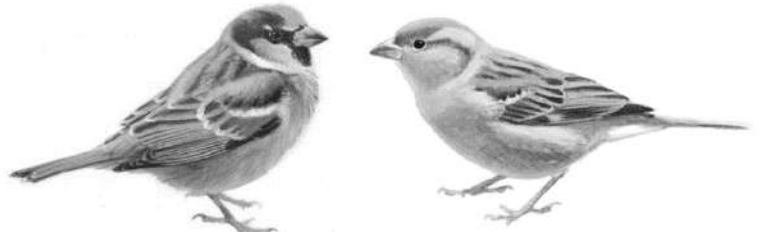

Vlaams-Brabant: merel haalt het maar net. In de provincie Vlaams-Brabant werden door 8268 tellers in 4718 tuinen 133.428 vogels geteld. Net als in 2024 zaten er per tuin gemiddeld 21 vogels van 7 verschillende soorten. Huismus, vink en koolmees bepalen de top 3. Gelukkig wist de merel terug een plaats in de top 10 te veroveren op de 8ste plaats. De Turkse tortel verdwijnt echter uit dit lijstje en schuift naar de 12de plaats.

Top 10 provincie Vlaams-Brabant (tussen haakjes de ranking van 2024):

1. Huismus (1)
2. Vink (4)
3. Koolmees (2)

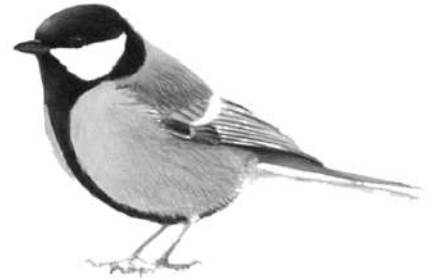
4. Pimpelmees (3)
5. Houtduif (5)
6. Kauw (7)
7. Ekster (6)
8. Spreeuw (9)
9. Zwarte kraai (-)
10. Merel (8)

West-Vlaanderen: huismus naar de 3de plaats. In de provincie West-Vlaanderen werden door 8727 tellers in 5248 tuinen 153.772 vogels geteld. Gemiddeld zaten er per tuin 22 vogels van 7 verschillende soorten, dat is één vogel per tuin minder dan vorig jaar, maar West-Vlaanderen behoudt daarmee (samen met Oost-Vlaanderen) de tweede beste score wat het aantal vogels per tuin betreft. Vink, kauw en huismus bepalen er de top 3.

Top 10 provincie West-Vlaanderen (tussen haakjes de ranking van 2024):

1. Vink (4)
2. Kauw (2)
3. Huismus (1)
4. Koolmees (3)
5. Houtduif (5)
6. Pimpelmees (7)
7. Merel (6)
8. Turkse tortel (8)
9. Ekster (10)
10. Spreeuw (9)

Brussels Hoofdstedelijk Gewest: halsbandparkiet stoot verder door. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest telden in totaal 309 deelnemers in 178 tuinen 2882 vogels. Gemiddeld zaten er per tuin 12 vogels van 5 verschillende soorten, dat is gemiddeld één vogel per tuin minder dan vorig jaar. Houtduif, huismus en koolmees vormen de Brusselse top 3. De halsbandparkiet klopt verder door van een 9de naar de 7de plaats. Een nieuwkomer in de lijst kunnen we eveneens een invasieve exoot noemen: de stadsduif.

Top 10 Provincie Brussels Hoofdstedelijk Gewest (tussen haakjes de ranking van 2024):

1. Houtduif (2)
2. Huismus (1)
3. Koolmees (3)
4. Pimpelmees (4)
5. Ekster (5)
6. Vink (-)
7. Halsbandparkiet (9)
8. Merel (6)
9. Stadsduif (-)
10. Zwarte kraai (8)

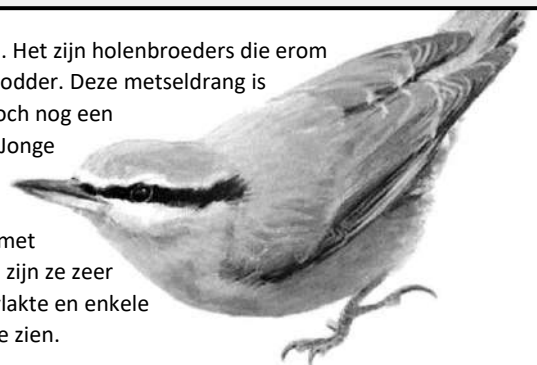

Over Het Grote Vogelweekend. Met Het Grote Vogelweekend wil Natuurpunt gegevens verzamelen over de tuinvogels. De duizenden tellingen geven belangrijke inzichten in de evolutie in vogelpopulaties in Vlaanderen. Maar Natuurpunt wil mensen ook attent maken op de mooie natuur die zich vlak bij ons bevindt. Het Grote Vogelweekend is rasechte natuurbeleving vanuit het keukenraam. Natuurpunt wil alle tellers en ambassadeurs Elisabeth Lucie Baeten en Joris Hessels bedanken voor hun enthousiasme en de hulp bij deze telling. De definitieve resultaten verschijnen eind februari in een uitgebreider rapport.

Tekst: Gerald Driessens (Natuurpunt Studie) en Natalie Sterckx (Persverantwoordelijke)

De 'metselwoede' van de boomklever

Boomklevers lopen zowel omhoog als omlaag over een boomstam, vandaar z'n naam. Het zijn holenbroeders die erom bekend staan de opening van hun broedholte te verkleinen door te 'metselen' met modder. Deze metseldrang is vaak zo sterk, dat ook wanneer het gat al de juiste grootte heeft, er in de omgeving toch nog een metselwerk gemaakt wordt. Boomklevers verblijven het hele jaar in hun territorium. Jonge boomklevers zwerven rond. Zijn ze gesetteld, dan zijn boomklevers honkvast. Hun voedsel bestaat vooral uit insecten, zaden en noten. De zaden en noten zetten boomklevers vast tussen de bast van de boom of ze houden die vast in hun poot om met hun krachtige snavel kapot te kunnen pikken. Vaak te vinden op voedertafels en daar zijn ze zeer assertief aanwezig. Soortenrijke oudere bossen met loofbomen met veel stamoppervlakte en enkele open plekken zijn uitstekend geschikt voor de boomklever. Ook in parken en tuinen te zien.

Vogels voeren en beloeren vanuit de fotohut

"Voor vogels is het in de koude maanden vaak moeilijk om voldoende voedsel te vinden omdat de grond bevroren is en insecten en bessen schaars zijn. Door vetbollen, zaden en noten aan te bieden help je hen om de winter te overleven. Dit extra voedsel levert de nodige energie om warm en actief te blijven. Voor ons is het een plezier om vanuit het raam te genieten van de bedrijvigheid op de voederplek. Wie consequent voedert wordt beloond: sommige vogelsoorten zoals (zie foto's) kepen, distelvinken, groenlingen en ringmussen, roodborstjes blijven de hele winter aanwezig. Af en toe zal ook een verrassing op de voederplaats neerstrijken: zo mocht ik recent de grote gele kwikstaart begroeten.

Bovendien draagt het voeren bij aan meer natuurbeleving in je eigen tuin. Kinderen leren spelenderwijs de verschillende vogelsoorten herkennen en krijgen zo meer waardering voor de natuur. Daarnaast ondersteun je lokale vogelpopulaties, wat helpt om de biodiversiteit te behouden. Kortom, vogels voeren in de winter is een eenvoudige, maar waardevolle manier om de natuur een handje te helpen én er zelf van te genieten".

Foto's Peter De Craene

Een nadere kennismaking met het Beheerteam van Kern Zomergem

Heeft u zich al eens afgevraagd wie er achter het openhouden van de wandelpaden schuilt in onze reservaten? Misschien nog niet, maar dat gebeurt toch niet vanzelf...

Zo zal je als aandachtige wandelaar naast de natuurpracht op het terrein ook kunnen merken dat er wel eens bomen (Amerikaanse vogelkers) worden getopt of geringd, dat er plots een heleboel zwarte netjes opduiken met daarin een jong boompje, of dat er bramen of gras zijn gemaaid langs het pad, ... om enkele gemakkelijk op te merken zaken te vermelden.

Het zijn echter vrijwilligers die regelmatig, of af en toe, zich in het zweet werken voor het uitvoeren van de nodige werkzaamheden, en dat belangeloos. Bij de kern Zomergem betreft dat vooral activiteiten in het Berhout- en Pasterhuyzekensbos. De activiteiten daar variëren sterk en kunnen bestaan uit het terugdringen van ongewenste exoten, het openhouden van de paden, of het kappen van bomen en struiken als dat past in de gekozen beheervisie en natuurlijk ook het bijplanten van bomen en struiken als dat wenselijk is. Ook dode bomen die een gevaar vormen voor de wandelaars moeten soms worden verwijderd; je wil als wandelaar immers niet zomaar een tak op je hoofd krijgen. Ook eventueel afval wordt opgeruimd.... Al dat 'moois' wordt door een groepje vrijwilligers uitgevoerd die dus af en toe een deel van hun vrije tijd opofferen hiervoor. Hun beloning is enerzijds de camaraderie tussen de werkers en anderzijds het resultaat met andere woorden een grotere biodiversiteit.

De uit te voeren werkzaamheden worden dan weer door een "stuurgroep" bepaald. De geplande werken worden dan uitgevoerd door de vrijwilligers en, afhankelijk van de man- of vrouwkracht die opduikt, ook uitgevoerd. Soms zijn er werkjes die een vrijwilliger op zich neemt om buiten de afgesproken dagen op eigen houtje uit te voeren of af te werken.

De nodige werkzaamheden worden bepaald door een stuurgroep met ondermeer de conservators. Zij komen enkele malen per jaar samen en evalueren dan de uitgevoerde werken en welke werken er verder nodig zijn. Zo gebeurde bijvoorbeeld de eerste aanplant bij het Berhoutbos zonder bescherming tegen vraat (de damherten en reeën vinden die nieuwe boompjes best lekker) met als gevolg dat de beoogde bebossing van de vroegere maïsakker verloren werk is geweest. Om die reden werd er beslist om bij de heraanplant een omheining te plaatsen rond de aanplant. Het resultaat zie je op het terrein, er groeit nu een jong bos. Doel is wel om over enkele jaren de omheining weg te nemen. Zo werden ook de eerste aangeplante houtkanten gretig verorberd door de reeën, vandaar de boomnetjes die nu overal verrijzen rond de nieuwe boompjes.

Realiseer je dus bij een volgende wandeling in een natuurgebied van Natuurpunt dat het vrijwilligers zijn die maken dat je daar kan wandelen en zorgen voor het nodige onderhoud om te komen tot een hogere biodiversiteit en het behouden van soms zeldzame soorten. Ben je geprikkeld en wil je ook wel eens de handen uit de mouwen steken, geef een seintje aan Nikolaj, hij verzorgt een Whatsapp groep die aangeeft waar de vrijwilligers verzamelen en wat de geplande werkzaamheden zijn. Dit is elke maand op de 2de zondagmorgen tussen 9 en 12 uur, behalve tijdens de schoontijd (vanaf 1 april tot 30 juni).

Tot binnenkort! Het beheerteam.

Twee Natuurpunters stellen hun tuin open tijdens de ECOtuindagen van VELT

Eerst voorzien om een tijdens een Natuurpunt activiteit verschillende tuinen aan te doen zijn Paul en Fons op de kar gesprongen van Velt en zo als Natuurpunters deel te nemen.

Op pinksterweekend stellen weer verschillende trotse tuineigenaars hun tuin open voor het grote publiek. Sedert ik op pensioen ben (ondertussen al bijna 10 jaar) heb ik al verschillende keren mee gedaan met deze open tuin dagen. Het is een stimulans om je tuin in orde te brengen en ook om de visie achter jou beheer helder te krijgen. Een voorwaarde: je moet beantwoorden aan de voorwaarden van ecologisch tuinieren en bereid zijn om de visie van VELT uit te dragen. Ecologisch tuinieren wil in de eerste plaats zeggen dat je met zoveel mogelijk respect voor de natuur werkt in jou sier- en of moestuin. Pesticiden zijn uit den boze, je zorgt voor een zo groot mogelijke biodiversiteit in je tuin en in de groentetuin maak je gebruik van zelf gemaakte compost en ecologisch verantwoorde werkwijzen.

Zelf ben ik de gelukkige eigenaar van een vrij grote (6500 m²) oude parktuin met enkele mooie oude bomen, waaronder de monumentale sequoia in de voortuin wel het meest in het oog springt. Daarnaast zorgen een uitgebreide struiklaag, fruitbomen en bloemvriendelijk grasland voor voldoende biodiversiteit. In de groentetuin gebruik ik enkel mijn zelf gemaakte compost en werk ik met de biologisch gekweekte groentezaden van Velt. Dat is ook de reden waarom de eco tuindagen in juni vallen omdat er dan in de moestuin al wat te zien is. Velt was oorspronkelijk vooral gericht op de hobby moestuinder, maar hebben ondertussen hun werking en visie uitgebreid naar een globaal ecologisch tuinbeheer. Zo hebben zij al enkele jaren een aanbod van biologische gekweekte bloembollen, waarop ik al verschillende keren beroep heb gedaan. Zo staan nu de wilde krokussen uitgebreid te bloeien in mijn gras, prachtig om te zien (zie foto). Ieder seizoen is er wel wat te beleven in mijn tuin. En tenslotte houden mijn 2 Ouessantschaapjes mijn 2 grasweiden goed onder controle.

Ondertussen ben ik toch al 40 jaar bezig met vallen en opstaan, en hierover wil ik graag mijn ervaring delen met de bezoekers. Iedereen is dus van harte welkom op zondag 8 juni in de **Weststraat 37, Waarschoot**. Ook Fons Standaert stelt zijn tuin in **de Stuiver 44, Waarschoot** open diezelfde dag.

Openingsuren: zondag 8 juni 2025 vanaf 9u30 tot 12u30 en in de namiddag vanaf 13u30 tot 17u30. Om het uur een rondleiding en ook een gratis drankje van de eigen vruchtenwijn.

Op de website van VELT vind je alle gegevens betreffende de ECO tuindagen.

Activiteitenkalender.

Kern Lovendegem-Waarschoot-Zomergem

Zondag 16 maart 2025: braakballen pluizen

Waar: Polyvalente zaal Vinderhoute, Neerstraat 43, 9921 Vinderhoute (sportterrein)

Wanneer: Zondag 16 maart, 14u – 17u

Wat: Op deze doe-activiteit gaan we aan de slag met een grote hoop braakballen van uilen, die de vogelwerkgroep in Zomergem heeft verzameld. Met een pincetje en een loep ontleden we de braakballen, vervolgens gaan we met zoekkaarten trachten te achterhalen welke prooien de uil heeft opgepeuzeld. Klinkt allemaal nogal vies, maar bijzonder plezant én leerrijk!

Voor wie: Zeer geschikt voor jong én oud

Contact en vragen: Sam De Decker, samdedecker1@gmail.com, 0473 94 39 37

Inschrijven is wenselijk, maar niet noodzakelijk (mail naar Sam)

Zaterdag 29 maart 2025: dropping/nachttocht

Waar: Drongengoed/Maldegemveld

Wanneer: Zaterdag 29 maart, 20u

Afspraakplaats: Krakeelparking,
Drongengoedweg 11, 9910 Ursel

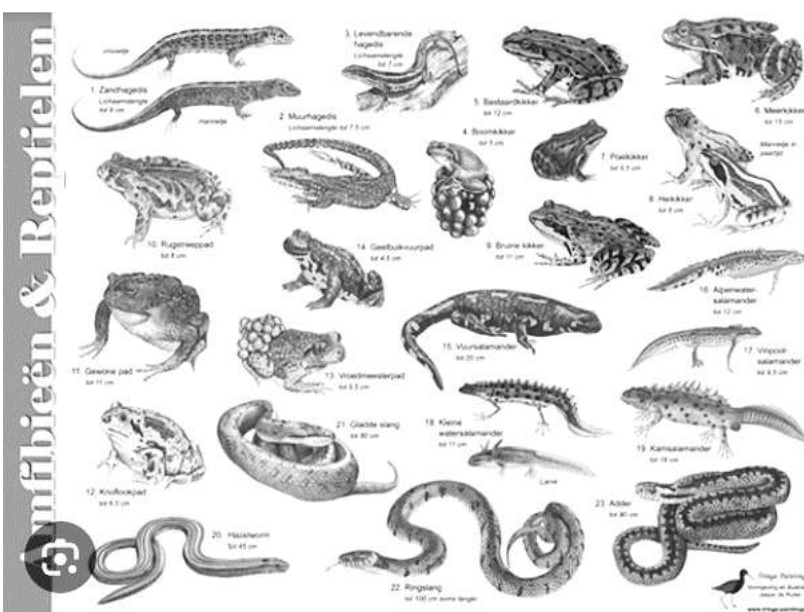
Wat: Een mix tussen een klassieke dropping en een heuse nachttocht in het donkere en verlaten Drongengoedbos. Kan jij je weg terugvinden in het donker?

Voor wie: Voor jong en oud. Sportieve kledij is aan te raden!

Contact en vragen: Sam De Decker, samdedecker1@gmail.com, 0473 94 39 37

INSCHRIJVEN IS NOODZAKELIJK! => mailtje naar Sam, samdedecker1@gmail.com

Zaterdag 12 april 2025: Amfibieënexcursie

Waar: Oude Kale

Wanneer: Zaterdag 12 april, 14u-17u

Afspraakplaats: Parking Begraafplaats
Vinderhoutse, Molenslag

Wat: Op deze tocht gaan we met netten en fuiken op zoek naar amfibieën en andere waterbeestjes in en rond de Vallei van de Oude Kale. Voel je ze al kriebelen? Inschrijven niet nodig.

Voor wie: zeer geschikt voor jong en oud.

Contact en vragen: Jean-Pierre Nicaise, jean-pierre.nicaise@telenet.be, 0476923022

Zondag 27 april: Op zoek naar korstmossen in het dorp

Waar: Zomergem centrum

Wanneer: Zondag 27 april, 14u-17u

Afspraakplaats: Gemeentehuis Zomergem, Markt 1

Wat: Servaas De Grande neemt je mee op een fascinerende ontdekkingstocht in de ongekende maar wondermooie wereld van de korstmossen. Voorkennis absoluut niet vereist, enkel gezonde nieuwsgierigheid! Inschrijven niet nodig.

Voor wie: voor jong en oud

Contact en vragen: Sam De Decker, samdedecker1@gmail.com, 0473 94 39 37

Zondag 4 mei: Vroegochtendtocht in het Keigatbos

Waar: Keigatbos, Veldkruis

Wanneer: Zondag 4 mei, 5u30-8u00

Afspraakplaats: Veldkruis, Veldkruisstraat, Ursel

Wat: Vroeg uit de veren voor het vogelconcert in het Keigatbos! Inschrijven is noodzakelijk, want de plaatsen zijn beperkt. Mailen naar Danny!

Voor wie: Voor de vroege vogels en luistervinken

Contact en vragen: danny.vander.beken@telenet.be, 0494231680

INSCHRIJVEN IS NOODZAKELIJK! => mailtje naar danny.vander.beken@telenet.be of 0494231680

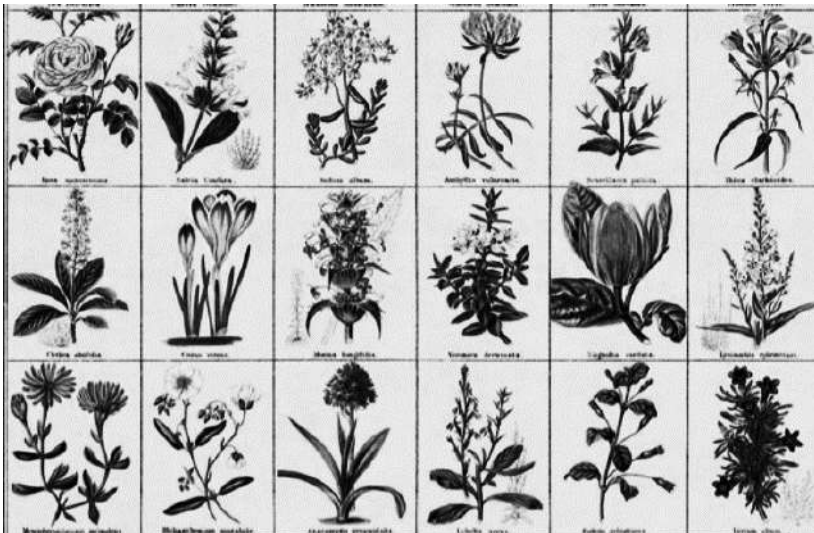
Doodgraver gespot tijdens beheerzondag kern Zomergem

Herkenning Klein tot grote (9-19 mm) zwarte doodgraver met oranje banden over de dekschilden. Halsschild onbehaard en rechte achterschenen. Onderscheidt zich van alle andere zwart, oranje gebandeerde doodgravers door de zwarte sprietknoppen.

Voorkomen Zeer algemeen.

Biotoop Bossen. Ook op rottende paddenstoelen. Plant zich voort op kleine kadavers.

Zondag 25 mei: Kruidentocht met proevertjes

Waar: Meirlare

Wanneer: Zondag 25 mei, 14u-17u

Afspraakplaats: Ten huize Hans Nauwynck, Kerhoek 24, Lievegem

Wat: Deze activiteit bestaat uit twee delen: eerst gaan we de bermen afspeuren naar culinaire en medicinale kruiden, aansluitend gaan we ook proeven wat je zoal met kruiden kan maken. Inschrijven niet nodig.

Voor wie: Voor zij die willen proeven van wat meestal wordt gemaaid of gesproeid

Contact en vragen: Marc Geens, marc@proeftuin.eu, 0473756906

Zondag 1 juni: excursie het Verdronken Land van Saeftinghe

Waar: Emmadorp

Wanneer: Zondag 1 juni, 11u30
bezoekerscentrum, Emmadorp.

Afspraakplaats: We carpoolen vanuit Zomergem, afspraak om 10u30 aan de kerk.

Wat: Het Verdronken Land van Saeftinghe heeft geen inleiding nodig: onder begeleiding van een gids maken we een tocht van zo'n drie uur doorheen het schor. Een unieke belevenis! Deze tocht is toegankelijk voor iedereen **vanaf 10 jaar**, met een goede en gezonde fysieke conditie.

Check ook de voorwaarden op:

<https://www.hetzeeuwse-landschap.nl/activiteiten/struinen-door-geulen-slikken-en-schorren>

Voor wie: Zij die de zilte lucht willen opsnuiven, **Deelnameprijs: 15euro pp**

Contact en vragen: Sam De Decker, samdedecker1@gmail.com, 0473 94 39 37

INSCHRIJVEN IS NOODZAKELIJK! => mailtje naar Sam, samdedecker1@gmail.com

De nieuwe Activiteitenwerkgroep van Natuurpunt Lievegem brandt van de goesting om erin te vliegen en stelde een mooie en gevarieerde agenda samen, met als credo 'voor elk wat wils'. We kozen voor kwartaalagenda's, omdat we merkten dat dit praktischer is voor iedereen. We heten je van harte welkom op één van, of misschien wel op allemaal onze activiteiten. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd: aarzel niet om een geliefde mee te nemen!

'Je kan het voorspel al aanschouwen', klinkt het. "Ze hebben lange tijd binnen gezeten, maar ze komen nu naar buiten en zitten ze achter elkaar aan. Vooral de mannetjes achter de vrouwtjes." Wist je dat eekhoorns dat ze wel tot 10 nesten maken? Of dat ze een huppelspoor achterlaten, en geregeld op zoek gaan naar truffels? Joeri vertelt je hier alles over de charmante beestjes. Joeri Cortens, elke dinsdag te horen in nieuwe feiten op Radio 1.

Op 7 november was Joeri Cortens terug op stap. Op het eerste gezicht valt er niet zoveel te beleven want het is nogal koud en grijs buiten. Af en toe een stukje blauwe lucht die tussen de wolken door piept. In dit koude weer denken heel wat dieren aan de voortplanting en één daarvan is de eekhoorn. Joeri is op zoek naar eekhoorns in een klein bosje niet zo ver van zijn deur. Hopelijk krijgt Joeri ze nog te zien want de paartijd is aangebroken. Het paren zelf zal je niet te zien krijgen maar wat er zich vooraf gaat of het voorspel dat zie je wel. Die hebben heel lang binnen gezeten in hun nest en die heeft hij ook gevonden. Nu komen die meer buiten en zitten nu achter elkaar aan. Vooral het mannetje zit achter een vrouwtje of meerdere mannetjes achter één vrouwtje en dan blijven ze wel eens bij elkaar slapen. De eekhoorns laten zich voorlopig niet zien maar wel de nesten natuurlijk. Die nesten zitten hoog in de boom, een balvormig nest, je zou denken dat dit van een ekster is of zo of een kraai maar die zijn echt wel een soort van bal die tegen de stam aanzitten op een zijtak en van boven is die helemaal dicht. Het grote verschil met vogels is dat die takken halen van op de grond om een nest mee te bouwen. Eekhoorns doen die moeite niet. Die bijten gewoon twijgen af. Er hangen

dikwijls nog bladeren aan wanneer ze dat doen. Ze verwerken dit in hun nest en je ziet daar dus allemaal twijgen met bladeren of naalden van de dennenboom aanhangen. Eekhoorns hebben niet 1 nest maar zeker een stuk op 5, 6 soms tot wel 10 tot 12 nesten die zij gebruiken. Dat komt nogal doordat eekhoorns echte vlooiënballen zijn. Die nesten geraken ook vergeven door de vlooiën. Oké denkt de eekhoorn nu verhuis ik naar een ander nest en zo laten ze toch alvast een deel van die vlooiën achter. De eekhoorns hebben dan misschien geen paringsdans maar bij die eerste warme zonnestrallen hollen die door de bomen achter elkaar aan. Het is ook een soort van wedstrijd. Welk mannetje is het snelst, het sterkst, welke mannetje gaat met de meeste overtuiging achter het vrouwtje aan. Dat is dan ook in de meeste gevallen het mannetje die zij verkiest. Dus zoals eerder gezegd slapen ze een keertje samen maar er gebeurt nog niks. Want uiteindelijk hebben ze daar maar 1 dag voor. Het vrouwtje is inderdaad

maar 1 dag vruchtbaar is gans die periode. Mevrouw eekhoorn voelt dat, hij ruikt dat. Zo gaat dat bij dieren. Geur is zeer belangrijk en dan is het het moment om er volledig voor te gaan. Maar heel vaak krijg je ze niet te zien en moet je afgaan op de sporen die ze achterlaten. Typische sporen die zij dan achterlaten zijn bv. die dennenappels. Die eten zij af en ze beginnen telkens op dezelfde manier. Onderaan beginnen ze schubben af te bijten om dan de pijnboompitjes die daarin zitten eruit te halen.

Dat is een typische afgeknaagd dennenappel spoor. Ook, als je geluk hebt, kan je hun loop of beter gezegd hun huppelsporen zien in de modder. Eerst dicht bij elkaar de voorpootjes en net er voorbij iets meer uit elkaar de achterpoten. Ze doen een beetje haasje over met hun poten. Tijdens het lopen huppelen ze eigenlijk op en neer eerst met de voorpoten waarbij ze erna hun achterpoten voorbij de voorpoten neerzetten. Ook typische sporen zijn van die graafsporen. Ze graven kleine putjes. Ze zijn eigenlijk op zoek naar 2 dingen. Ze hebben dingen verstopt zoals beukennotjes of kastanjes. Ze gaan ook op zoek naar ondergrondse paddenstoelen naar truffels. Neen niet de truffels die wij kennen. Bij een onderzoek in Gent met doodgereden eekhoorns heeft men in de maaginhoud sporen aangetroffen

van 7 verschillende soorten truffels. Het vrouwtje kan soms ook nog eens een tweede mannetje scoren waardoor uit het nest van 6 à 7 jongen er jongen kunnen zijn van 2 verschillende vaders. Maar meestal is het maar 1 mannetje. Er is ook een invasieve soort uit Amerika. Vooral in Engeland moet je dat zien. In Londen in die grote parken zit die grote grijze eekhoorn. Bij ons valt het gelukkig nog mee.

Soms hebben eekhoorns hun nest in een spreuwenkast of een boomholte. Eekhoorns zijn eerder opportunisten en eten buiten nootjes eigenlijk een beetje alles wat zich op dat moment aanbiedt. Ze kunnen eitjes van vogels roven of zelfs jonge vogels van bijvoorbeeld de koolmees eten.

Maar uiteindelijk maakt die pluimstaart alles goed.

Foto's Natuurpunt

<https://www.natuurpunt.be/soorten/zoogdieren/rode-eekhoorn>